

Del med verdens fattigste – en replik

v. Birthe Juel Christensen, chefkonsulent og præst i Folkekirken Nødhjælp

'Dele-filosofien' oplever lige nu en opblomstring i form af deleøkonomi, hvor vi har 'dele-biler', køber værktøj i fællesskab med naboen og i ferien deler lejligheder med hinanden. I deleøkonomien udnytter vi vores egne og hinandens ressourcer på en gensidig fordelagtig måde.

Men tankegangen om at *dele med den fattige* stikker langt dybere, og står som en hel central grundpille i kristendommen.

Fortællingen om den fattige enkes gave – enkens skærv – i Lukasevangeliet 21,1-4 kan måske læses som en vigtig replik til nutidens dele-filosofi og -økonomi. For mens det fortælles, at de rige lagde deres gaver i indsamlingsbøssen, fremhæves en fattig enke for at lægge to små mønter. Hvorfor? Fordi alle havde lagt af deres overflod, men hun gav af sin fattigdom, alt det hun havde at leve af. Her er ingen fattigdomsromantik, men en nøgtern konstatering af, at enken ikke holdt det lidt hun havde for sig selv – men valgte at dele.

I lignelsen om den barmhjertige samaritaner, Lukasevangeliet 10,25- 37, fortælles det, at han lindrede sårene med olie og vin og løftede den tilskadekomne op på sit ridedyr. På denne måde kunne vi sige - delte samaritaneren både transport og senere penge til logi på herberget med den nødstedte. I kraft af sin barmhjertighed og handling blev han forbillede på det at være en næste for sit medmenneske.

Går vi endnu længere tilbage, så er selve tanken om at dele med den fattige at finde i den vejledning i høst, som vi læser i 5. Mosebog 24,19. Her pointeres det, at man ikke må høste al kornet på marken, men skal efterlade en del for, at den fremmede, den faderløse og enken også får sin del. Det er den tankegang, som vi genkender i den gamle høstsang "Rev vi marken let, det er gammel ret, fuglen og den fattige skal også være mæt" – og som er blevet en del af vores kultur.

Det ville ikke give mening at trække de bibelske historier frem som normgivende, hvis ikke de var brikker i den helt store dele-fortælling. Nemlig den, at Gud selv blev menneske, ikke skåned sig selv, men generøst delte ud af sig selv og dermed sprængte alle menneskelige begrænsninger i liv og i død.

Det er her den egentlige dele-historie begynder. I den er energi til at dele livet og alle goder med hinanden og med verdens fattige mænd og kvinder.

Alle har noget at give og alle har brug for at modtage - Afrikansk ordsprog

Plant **håb** i verden HØSTINDSAMLING 2018

FOLKEKIRKEN NØDHJÆLP